

DECIZIA nr. 364/06.07.2017

privind soluționarea contestației formulate de
domnul **IC**,
înregistrată la D.G.R.F.P.București sub nr. aaaa/26.05.2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 1 a fost sesizată de către Administrația sector 3 a Finanțelor Publice cu adresa nr. cccc/24.05.2017 înregistrată sub nr. aaaa/26.05.2017 cu privire la contestația domnului IC CNP – cu domiciliul în str., sector 3 București.

Obiectul contestației, înregistrată la organul fiscal teritorial sub nr. dddd/11.05.2017 îl constituie decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din străinătate de persoanele fizice pe anul 2015 nr. dec/19.04.2017, prin care s-a stabilit în sarcina contribuabilului diferența de impozit de plată în sumă de **x lei**, comunicat prin poștă cu confirmare de primire în data de 09.05.2017.

Având în vedere prevederile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de domnul **IC**.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin adresa înregistrată la Administrația sector 3 a Finanțelor Publice sub nr. dddd/11.05.2017 domnul IC a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din străinătate de persoanele fizice pe anul 2015 nr. dec/19.04.2017 și solicită anularea acesteia, deoarece nu au fost deduse conform legii cheltuieli de până la 40% din venitul câștigat net impozabil în valoare de z lei.

II. Prin decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din străinătate de persoanele fizice pe anul 2015 nr. dec/19.04.2017 organele fiscale au stabilit în sarcina contribuabilului IC, diferența de impozit de plată în sumă de x lei aferentă veniturilor comerciale.

III. Față de constatările organelor de administrare fiscală, susținerile contestatarului, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organul de impunere a stabilit corect diferența de impozit de plată în sumă de x lei, stabilită prin decizia de impunere anuală pe anul 2015 nr. dec din 19.04.2017, în condițiile în care motivația contestatarului nu este de natură să modifice obligația stabilită în sarcina sa.

În fapt, prin Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din străinătate de persoanele fizice pe anul 2015 emisa sub nr. dec din 19.04.2017, organele fiscale din cadrul Administrației sector 3 a Finanțelor Publice au stabilit în sarcina contribuabilului, diferențe de impozit de plată în suma de **x lei** astfel:

- Venit/Câștig net anual	z lei;
- Venit/Câștig net anual impozabil	z lei
- Impozit pe venit datorat în România	x lei;

- Impozit pe venit plătit în străinătate	0 lei;
- Credit fiscal recunoscut	0 lei;
- diferențe de impozit de plată	x lei.

Prin **declarația privind veniturile realizate din străinătate pe anul 2015, înregistrată la Administrația sector 3 a Finanțelor Publice** petentul delcară următoarele:

pct. A- Date privind activitatea desfășurată:

1. Statul în care s-a realizat venitul: OLANDA
2. Categoria de venit: comerciale.

pct. B. – Date privind venitul realizat

1. venit = **z lei;**
2. pierdere fiscală -----
3. Impozit pe venit plătit în străinătate -----
4. impozit pe veniturile din salarii, reținut de angajatorul în România pentru activitatea desfășurată în străinătate. -----

La dosarul cauzei contestatarul nu anexează în susținerea cauzei o dovadă din care să rezulte că s-a plătit impozit în străinătate, acesta doar solicită anularea deciziei de impunere intrucât nu i s-a scăzut 40% din valoarea impozitului pe venitul datorat în România.

În drept, potrivit art. 40, art. 65, art. 66 și art. 90 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pe perioada realizării veniturilor:

„Art. 40 – (1) Impozitul prevăzut în prezentul titlu, denumit în continuare *impozit pe venit, se aplică următoarelor venituri:*

a) în cazul persoanelor fizice rezidente române, cu domiciliul în România, veniturilor obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României; [...].”

„Art. 65 – (1) Veniturile din investiții cuprind:

- a) dividende;
- b) venituri impozabile din dobânzi;
- c) câștiguri comerciale definite potrivit prevederilor art. 7; [...].”

„Art. 66 - 5¹) Câștigul net anual/Pierderea netă anuală comerciale, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, se determină ca diferență între câștigurile și pierderile înregistrate în cursul anului respectiv. Câștigul net anual/ Pierderea netă anuală se determină de către contribuabil, pe baza declarației privind venitul realizat, depusă conform prevederilor art. 83. Câștigul net anual impozabil se determină de organul fiscal competent.”

„Art. 90. – (1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și cele care îndeplinesc condiția prevăzută la art. 40 alin. (2) datorează impozit pentru veniturile obținute din străinătate.

(2) Veniturile realizate din străinătate se supun impozitării prin aplicarea cotelor de impozit asupra bazei de calcul determinate după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcție de natura acestuia.

(2¹) Pentru veniturile obținute din străinătate de natura celor obținute din România și neimpozabile în conformitate cu prevederile prezentului titlu se aplică același tratament fiscal ca și pentru cele obținute din România.

(3) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate conform alin. (1) au obligația să le declare, potrivit declarației specifice, până la data de 25 mai a anului următor celui de realizare a venitului

(6) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat și emite o decizie de impunere, în intervalul și în forma stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală”.

Din cadrul legal mai sus precizat, rezultă că veniturile comerciale obținute din străinătate de un rezident roman sunt impozitate în România, prin aplicarea cotei de impozit asupra bazei de calcul specifice veniturilor dar pentru veniturile obținute din străinătate și neimpozabile se aplică același tratament fiscal ca și pentru cele obținute în România.

Din declarația privind veniturile din străinătate pe anul 2015 – formular 201, depusă de contribuabilul însuși și înregistrată sub nr. ffff/28.12.2016, rezultă un venit declarat în sumă de z lei, fără a fi înscrise în declarație impozitul reținut în străinătate/cheltuieli deductibile.

Prin declarația depusă la organul fiscal, contribuabilul a declarat că a obținut venituri comerciale, care în conformitate cu prevederile art. 46 din Codul fiscal, aceste venituri sunt încadrate la „ **(1) Veniturile din activități independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.**”

Cu privire la deducerea cheltuielilor de până la 40% din venitul net impozabil invocată de contribuabil în contestație, nu poate fi reținută favorabil în susținerea cauzei având în vedere că prin Codul fiscal se prevede în mod expres care sunt categoriile de venit pentru care se deduc cheltuieli și care este cota impusă pentru fiecare categorie în parte, iar pentru venituri comerciale, Codul fiscal aplicabil pentru anul 2015 nu prevede aplicarea vreunei cote forfetare de deducere a cheltuielilor.

În susținerea contestației contribuabilul nu a depus niciun document din care să rezulte cheltuielile efectuate în vederea realizării veniturilor comerciale și nici depunerea unei declarații rectificative din care să rezulte modificarea datelor trecute în declarația inițială.

Astfel, în baza art. 90 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal și în baza declarației privind veniturile din străinătate pe anul 2015, nr. ffff din data 28.12.2016, organele fiscale au stabilit în sarcina domnului IC diferența de impozit de plată în sumă de x lei pentru veniturile din străinătate.

Se reține că contestatarul nu a invocat niciun articol de lege, conținutul contestației cuprinzând numai afirmația ”nu s-au dedus conform legii cheltuieli de până la 40% din venitul câștigat net impozabil în valoare de z lei ” ce nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, penru motivele invocate anterior.

Față de cele mai sus prezentate rezultă ca diferența de impozit de plată în sumă de x lei a fost stabilită de către organele de impunere ale Administrației sector 3 a Finanțelor Publice prin Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din străinătate de persoanele fizice pe anul 2015 nr. dec/19.04.2017 conform reglementărilor legale în materie și pe cale de consecință contestația urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 65, art 66, art. 90, art. 91 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. pct. 11.1 lit. a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015, privind

Codul de procedură fiscală, în vigoare, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015, se:

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată contestația domnului **IC** formulată împotriva Deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din străinătate de persoanele fizice pe anul 2015 nr. dec/19.04.2017 emisă de Administrația sector 3 a Finanțelor Publice prin care s-a stabilit diferența de impozit de plată în sumă de **x lei**.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.